

som mindst en 300,000 Kr. Det var som jagt paa dette Punkt, at Banstelighederne i særlig Grad viste sig. Vi kunde ikke gaa ind paa under Finanslovens Behandling eller paa anden Maade at vedtage, at det blev slaet fast, at der skulde være en Nedgang paa 300,000 Kr. omtrent, uden at man vidste noget om, hvorledes Hærloven derefter vilde komme til at se ud. Efter at Forligshandlingerne saaledes vare strændede væsentlig paa dette Punkt, var det klart for os, at vi maatte se at tage under Overvejelse, om der var en Mulighed for i Mår at komme ud over Banstelighederne ved saa vidt gørligt at imødekomme det andet Ting paa dette Punkt. Det var med denne Tanke for Øje, at vi den Gang, da der i December Maaned her i Tinget blev indbragt et Forslag til Lov om Medlæggelse af Fredericia Fæstning, stillede Forslag om, at det Udvalg, hvortil dette Forslag henvises, kom til at bestaa af 15 Medlemmer ligesom Finansudvalget, og at vi dertil for vort Bedkommende valgte de samme Medlemmer, som vi i de senere Aar have plejet at sætte ind i Finansudvalget. Paa denne Maade aabnedes der nemlig en Mulighed for, at man i nogenlunde betimelig Tid kunde komme til at tage under Overvejelse, hvorvidt og hvorledes det maatte være muligt for os at vise Imødekommehed over for det andet Ting paa det Punkt, hvorom der her er Tale. Det er denne Hensigt, som forklarer, at dette Lovforslag nu kommer frem fra det Flertal, der som sagt er Flertal baade i Finansudvalget og i det militære Udvalg.

Ligesom Maaden, hvorpaa Forslaget er fremkommet, maas finde sin Forklaring i det politiske Øjemed med Forslaget, saaledes maa vi ogsaa bede, at man ved Bedømmelsen af Forslaget ikke i noget Øjeblik taber af Synet, at det er fremkommet med det Formaal at bane Vejen for en Løsning af den politiske Konflikt. De ville nemlig, naar De om et Øjeblik gør Dem bekendt med Forslaget, straks stønne, at baade dets Form og dets Indhold stærkt bære Præget af denne Hensigt. I Formen fremtræder Forslaget, som det fremgaar af Titlen, som et Tillæg til Loven af 6te Juli 1867 om Hærens Ordning og Tillægslov af 25de Juni 1880. Vi erkende fuldt ud, at det vilde have været ønskeligt, naar vi skulde til at reformere paa dette Omraade, om det saa var sket gennem en samlet Hærlov. Men det Hensyn, som jeg har fremhævet, har for os maattet føre til, at vi i Stedet for at indlade os paa en saadan samlet Kodifikation, gjorde rigtigst i særskilt at fremskille de Ændringer, som vi mene, at der kan gøres i de nuværende Hær-

ordningsforhold, idet det derved i høj Grad lettes, at man kan overse, hvad det er, der fra vor Side maa stilles Krav paa, og hvad det er, vi give efter paa. Ifølge mindre gælder det med Hensyn til Lovforslagets Indhold, at det er præget af den Hensigt, hvortil det er fremkommet. Det er nemlig en Selvsølge, at paa Grund af denne Hensigt har det ikke kunnet blive et Forslag, saaledes som vi i og for sig ønskede, at det maatte blive vedtaget; vi have ganske maattet se bort fra de mange i og for sig berettigede og vel begrundede Ønsker om Forbedringer i Hærordningen, som have fundet deres Udtryk i det Forslag, som er fremsat af Krigsministeren i det andet Ting, og vi have maattet indskrænke vore Forlangender til at omfatte det allernødvendigste, som kræves af en Hærordning, naar den nogenlunde skal være afpasset efter de nu bestaaende faktiske Tilstande. Vi have dernæst for at lette Vedtagelsen af, hvad vi saaledes anse for at være det allernødvendigste, ment, at vi burde tage et særligt Hensyn til Folketingets for os alle velbekendte Ønsker om Besparelser paa de militære Omraader. De enkelte Udvidelser, vi have foreslaet i Lovforslaget, vil man derfor finde, ere dækkede ved Besparelser paa andre Omraader, og for yderligere at vise en Imødekommen have vi foreslaet saadanne Indskrænkninger, at ikke blot disse Udvidelser dækkes, men at der tillige som det totale Resultat af Forandringerne vil fremkomme baade en finansiell Besparelse, sammenlignet med de nuværende Hærudgifter, og tillige en Vættelse i Tjenesteyrden for det tjenestepflichtige Mandskab. Jeg maa fremhæve, at det ikke er uden de største Betæneligheder, at vi ere gaaede saa vidt, og jeg maa bede det ærede Tings Medlemmer, at de stadig ville fastholde, at naar vi ere gaaede saa vidt, er det paa Grund af Ønsket om, at det maa kunne lykkes os at komme ud over den nuværende politiske Konflikt. Thi det er ganske sikkert, at hvis Forholdene vare anderledes, vilde sikkert ingen af os være gaaet med til at fremsætte et saadant Lovforslag, og derfor maa ogsaa under andre Forhold hver for sit Bedkommende forbeholde sig sin Stilling i saa Henseende.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltighederne i det Forslag, som vi nu have indbragt; men jeg skal dog kortelig berøre, hvorledes vi ere naaede til de Besparelser, hvormed vi ikke blot mene at saa dækket den Forøgelse, som vi have maattet gøre Paastand paa, men tillige at fremkalde en Besparelse paa Hærbudgettet i det hele. Som det vil være det høje Ting bekendt, er jo Forholdet nu det, at af det Mandskab, som